2. शट् 10. *A.* शाटये· (श्लाघे) laudare. *Cf.* 3. शठ्, शाड्, 3. शल्·

1. शठ् 1. *P.* (कैतवे *K.* वधक्लेशकैतवे *V.*) fallere, decipere, laedere, occidere, vexare. *V.* शठ·

2. शठ् 10. *P.* शाठयामि (संस्कारगत्योः *K.* आलस्ये गत्यसंस्कृतसंस्कृते *V.*) ornatum esse, ire, pigrum esse, inornatum esse. *Cf.* श्रुठ्·

3. शठ् 10. *A.* *i. q.* 2. शट्·

शठ (r. 1. शठ् s. अ) falsus, fallax, pravus. Hit. 67.10.: शठम् मित्रम्· (Hib. *sath* «evil», *saith* «vulgar, vile, despicable, ill».)

शण् 1. *P.* (दाने) dare.

शण *n.* cannabis. (Cf. gr. *κάνναβις*, lat. *cannabis*, lith. *kanápĕ*, russ. *konopla*, hib. *canaib*, island. vet. *hanp*, anglo-sax. *hænep*, germ. vet. *hanaf.*)

शण्ड् 1. *A.* (रुजायाम् *K.* सङ्घाते: *V.*; scribitur शड्, gr. 110[a].) aegrotare, colligere, coacervare. *Cf.* 1. शट्·

शण्ढ *m.* eunuchus. Am. *Scribitur etiam* षण्ढ·

शत *n.* (ut mihi videtur, mutilatum e दशत a दशन् decem, v. gr. comp. 320. annot.) centum. शत *m. nisi* शता *f.* N. 15.5.: शतं शताः· (Lat. *centum*, gr. ἑ-*κατόν* - ἑ pro ἕν unum -, lith. *szimta-s* masc., slav. *sto* neut., hib. *céat*, cambro-brit. *cant*, armor. *kant.*)

शतक्रतु *m.* (centum sacrificia habens *BAH.* e शत et क्रतु) cognomen *Indri.*

शतगुणाधिकम् *Adv.* (e शतगुण centies - e शत et गुण q. v. - et अधिकम् supra, plus) plus quam centies. H. 4. 49.

शतगुणित (a शतगुण centies - शत + गुण q. v. - suff. इत) centies repetitus. Ur. 51.19.

शतघ्नी *f.* (centenos occidens e शत centum et घ्नी *Fem.* vocis घ्न occidens) teli species. A. 6.16.

शतधा *Adv.* (a शत s. धा, v. gr. 662.) centupliciter, in centum frusta, in centum partes; e. c. शतधा छेत्तुम् in centum partes findere. A. 7.21.29.

शतसङ्घशस् (e शतसङ्घ - शत + सङ्घ turba - centum complectens turba, suff. शस्) centenatim. In. 1.35. A. 10.23.

शतपत्र *n.* (centifolius *BAH.* e शत et पत्र folium) lotus flos.

शतपुत्र (e शत et पुत्र filius, liber) centum filios *vel* liberos habens.

शतपुत्रता *f.* (a praec. s. ता) Abstractum praecedentis, i. e. centum filiorum possessio. Sa. 5.53.

शतह्रदा *f.* (*BAH.* e शत et ह्रद radius luminis) fulmen. Ur. 70.7.

शत्रु *m.* (fortasse a *Caus.* r. शद् - शातयामि caedo - suff. रु vel त्रु abjectâ radicis litterâ finali) hostis.

शत्रुञ्जय *m.* (hostem vincens e शत्रु in acc. et जय, v. gr. 645. suff. अ) nom. pr. Dr. 2.11.

शत्रुतस् *Adv.* (e शत्रु s. तस्) ab hoste *vel* hostibus (v. gr. 652.). N. 14.18.

1. शद् 1. *P.* (गतौ; nonnisi cum आ occurrere dicitur) ire. *Caus.* ducere, popellere. Pan. VII. 3.42.: गाः शादयति गोपालः· (*Cf.* पद्·)

2. शद् in tempp. spec. *A.* in ceteris *P.* (a grammaticis refertur ad cl. 1. et 6., sequitur autem normam classis 4., ita tamen ut anomale conson. fin. ante syllabam य abjiciatur et अ producatur in ई, quod ex आ ortum esse censeo in analogiâ cum Passivis ut दीयते datur pro दायते - v. gr. 494. - ita शीयते pro शायते· Quod attinet ad omissam radicis litteram finalem, शीयते convenit cum जायते nascitur pro जन्यते, gr. 332. Vera radicis forma शत् esse videtur, unde Caus. शातयामि e generali reg. explicari posset; cf. etiam nomen abstractum शातन apud Wils., quod non a शो sed a शत् deduxerim; ita शात quo radix शद् a Vôp. explicatur) cadere, perire. Bhatt. 17.77.: अशीयत नृमांसादाम् बलं सुग्रीवबाधितम् (schol. G'ay. अवसन्नम्, Bhar. अवसादम् प्राप्तम्)· — *Caus.* शातयामि (gr. 524.) facere ut alq. cadat, caedere. R. Schl. I. 66.10.: वराङ्गानि महार्हाणि धनुषा शातयामि वः; II. 43.16. 96.52. N. 20.13.: शातयित्वा विभीतकम्; 14.: शातयिष्ये विभीतकम्; 23.: शातयामास तन् द्रुमम्· (Cf. पद्, पत्, lat. *cado.*)